



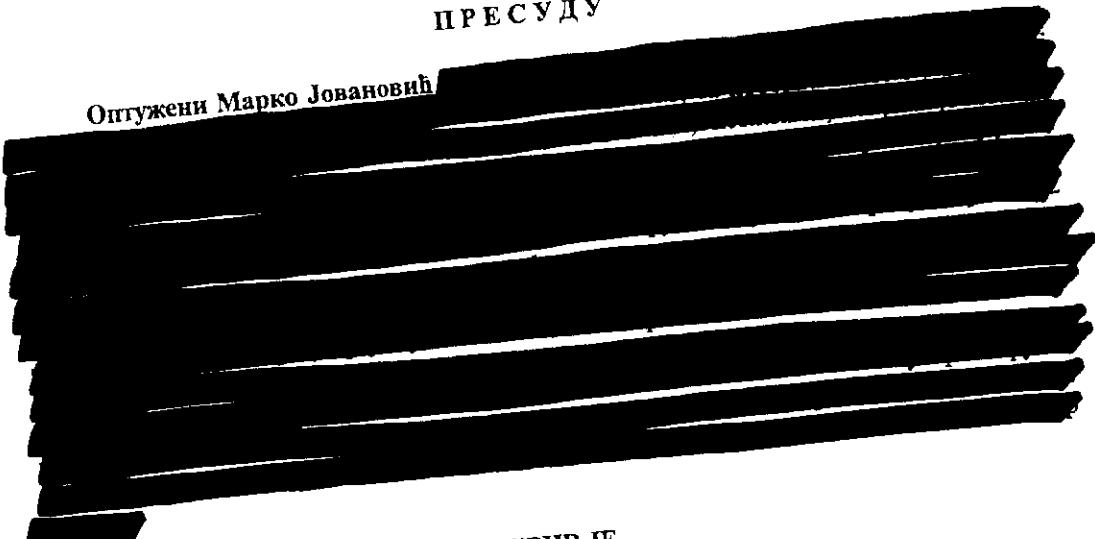
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр. 367/17
Дана: 9.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Снежане Николић Гаротић, председника већа и чланова већа судије Верице Вајојевић Стјић, и судија поротника Вере Лазић, Драгице Парезановић и Братислава Божића, са записничарем Снежаном Калојевић, у кривичном предмету против оптуженог Марка Јовановића због кривичног дела Тешко убиство из члана 114 ст 1 тач. 4 КЗ по оптужници ВЈТ у Београд Кт бр.668/15 Кот 264/15 од 5.08.2015.године, након одржаног главног и јавног претреса, коме су присуствовали заменик ВЈТ у Београду Небојша Обрадовић, оптужени Марко Јовановић и са браниоцем адвокатом Момом Боторићем, на дан 1.03.2018.године донео је једногласно и дана 9.03.2018.године у присуству браниоца адв. Боторић Моме јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени Марко Јовановић



КРИВ ЈЕ

што је:

Дана 19/20.06.2001. године између 16,30 и 20,30 часова, у Београду, у ул.

у стану б[] на првом спрату, са умишљајем покушао извршење кривичног дела Разбојништво при чему је лишио живота пок[], на тај начин што је дошао до стана оштећене зазвонио, оштећена му је отворила врата, након чега окривљени улази у стан, врши преметачину, у намери да нађе и одузме све вредније ствари, те када му се оштећена супротставила, окривљени Јовановић Марко је оштрицом и шилјком ножа, оштећеној задао 12 повреда и то 4 убодине на предњој страни грудног коша, 2 убодине на десној подлактици, 1 секотину на десној подлактици, 4 секотине на левој подлактици и 1 секотину на левој подлактици, као и повреде нанете тупином оруђа и то крвни подлив ткива поглавине у пределу врха темена, крвни подлив у поткожном пределу, крвни подлив ткива поглавине у пределу врха темена, крвни подлив на предњим странама обе подколенице у слабинског предела, те по један крвни подлив на предњим странама обе подколенице у њиховој средњој трећини, тако да све повреде нанете за живота и у време наношења скупа представљају смртоносну телесну повреду услед искрављења из убодина плућа и срца као и из пресечених крвних судова дуж канала убодина грудног коша и убодина и секотина руку, након чега окривљени узима кључ од стана, уредно га закључава, те тако напушта лице места, при чему је био свестан свог дела и његове забрањености и хтео његово извршење, а његова урачунљивост је била смањена до степена битног али не и битно,

чије би извршио кривично дело Тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4.

К3,

на га суд применом наведеног прописа и чланова 4, 5, 42, 45, 54 и 63 КЗ

ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година у коју му се урачуњава време које је провео у притвору по решењу Вишег суда у Београду Кпп 10.06.2015. године који му се рачуна од 8.06.2015 године па до 16.03.2017 године када је притвор решењем К473/15 укинут, као и време по решењу К.бр.367/17 од 09.03.2018. године којим је окривљеном одређен притвор након доношења пресуде.

Окривљени се ослобађа обавезе плаћања трошкова поступка и паушала и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Оштећени [] и [] се упућују на парницу ради остваривања имовинско правног захтева.

Образложење

Опружником КТ668/15 Кто 264/15 од 5.08.2015. године стављено је на терет оптуженом да је извршио кривично дело тешко убиство из чл. 114 ст.1 тачка 4 КЗ, па је заменик ВЈТ остао при поднетој оптужници и предложио да суд оптуженог огласи кривим и осуди по закону. Наводи да остаје при раније изнетој завршној речи.

Бранилац је у завршној речи навео да окривљеног треба ослободити од оптужбе јер

у његовој одбрани нема концизности нема ножа, има неких отисака папиларних линија али се не зна да ли је вршио преметачину пре или после, спорно је и како је убоо покојну јер он каже да је то учинио док је стајала, а према вештаку она није стајала већ лежала.

Оптуђени је навео у завршној речи да је крив.

Суд је у току поступка саслушао оптуђеног, испитао сведоке [REDACTED] и [REDACTED] и прочитало исказе сведока [REDACTED] која је у међувремену преминула, [REDACTED] исказе вештака др Бранимира Александрића, др Ану Бањац Чанак, др Ђојане Кецман, и уз сагласност странака извршио увид у извештај о криминалистичко техничком прегледу лица места КТ [REDACTED] од 20.06.2001. године, допис Института за судску медицину са обдукционим записником С 619, фотодокументацију на 12 страна 19 фотографија и скицу лица места, налазе и извештаје о криминалистичко техничком прегледу од 21.06.2001. године, дактилоскопску идентификацију отисака папиларних линија од 04.06.2015. године УКП – НКТЦ, извештај из КЕ од 04.06.2015. године, решење о задржавању КУ. 15211/01 од 08.06.2015. године, налаз и мишљење психолога др Драгице Суботић који је био иницијални акт за даље вештачење, решење о одређивању притвора Кпн. 145/15 од 10.06.2015. године, налаз и мишљење ДНК Центра за генетику број 15.1275 од 15.06.2015. године, налаз и мишљење вештака др Бранимира Александрића од 17.07.2015. године, налаз и мишљење др Ратка Ковачевића од 04.10.2015. године, налаз и мишљење о душевном здрављу и урачунљивости од 18.06.2015. године, судско медицинско мишљење др Бранимира Александрића од 17.07.2015. године, налаз и мишљење о душевном здрављу и процесној способности др Ђојане Кецман и др Ратка Ковачевића од 04.10.2015. године, налаз и мишљење вештака о душевном здрављу и урачунљивости од 12.02.2016. године, налаз и мишљење вештака о душевном здрављу и урачунљивости од 23.05.2016. године, допис суда од 13.10.2016. године и одговор Кр-267/16 од 24.10.2016. године Вишег суда у Београду, извештај Вишег јавног тужилаштава КГН. 264/15 од 31.10.2015. године, допис УКП – Одељење за ОКТ од 28.10.2016. године, наредбу за вештачење од 14.11.2016. године, допис ОКТ од 15.11.2016. године, извештај НКТЦ бр. 234-15673/16 од 17.11.2016. године, извештај НКТЦ од 12.12.2016. године са налазом од 04.06.2015. године, налаз – извештај о извршеном вештачењу ДНК лабораторија БИА од 19.01.2017. године, налаз и мишљење вештака од 13.03.2017. године, и у нож који се налази у списима предмета. Прочитано је решење Алелационог суда Кж1506/17 од 3.07.2017. године којим је укинута раније донета пресуда.

Оптуђени није изнео одбрану пред ВЈТ, а у записнику о саслушању осумњиченог од 10.06.2015. године наведено је да има отпор према давању исказа и евидентирању сећања на предметне догађаје тако да одбија комуникацију и сарадњу у оквиру тестовних техника. Навео је на припремном рочишту да је разумeo оптуђенипу, и да је са старијим братом [REDACTED] био када је ова жена [REDACTED] дошла и тражила [REDACTED], то јест њега да јој однесе плинску бочу и они су јој однели, па је њему дала 300 динара, а брату 100 динара. Брат се бунио што је њему дала више. Није му познато ово што му се ставља на терет да је [REDACTED] нанео повреде које тужилац наводи и да је она преминула. Не признаје да је урадио ово што му се ставља на терет. Оптуђени је у одбрани, на претресу навео да не зна ништа, не зна ко је [REDACTED]. Он живи у [REDACTED] и зна где је [REDACTED] је близу њега. Када га је суд подсетио да је рекао раније да је ту носио плинску бочу, наводи да је то носио, али за ове друге ствари не зна. Није никада напао ту

жену којој је носио бочу. Наводи да ту жену не познаје по имену, али је зна из Јужног булевара, ишао је тамо само за бочу, никада пре ни касније. Његова мајка није ишла тамо, нити је нешто помагала тој жени. Та жена је дошла и позвала га и он је онда носио бочу, са братом. Не зна када је то било, било је лето имао је тада 35 година. Пре тога су брат и он били у затвору, односно брат у Бачванској, а он у болници, у Лази, не зна због чега. Не може да определи време колико су били код куће од изласка из болнице односно од дана када је брат изашао из притвора, па до дана када је ова жена дошла и тражила да помогну око боче. Носили су бочу од плинског гаса који је ту у компилку до њене куће, а претходно су однели бочу да се напуни. Нису чекали да се пуни та боча, већ су је заменили како се то и ради и однели јој. Та жена није била са њима када су носили бочу, није била ни у стану, не зна где је била. Стан је био откључан, они су ушли и убацили бочу, нису је звали. Не сећа се када им је дала паре, нити колико је дала. Не зна да су на неким предметима у кући пронађени његови отисци. У то време није пушио. Није тачно ово што му се ставља на терет. Када је био на лечењу у болници то се догодило тако што су га из амбуланте где је био одвели у «Лазу Лазаревић». Они су позвали амбулантна кола и одвели га. Не зна да ли то има везе са делом због кога је његов брат био у притвору. Њега су у то време издржавали родитељи. Имали су доволно пара за нормалан живот. Не зна како је изгледао стан те жене и како је био намештен, а када је упитан да ли је то можда заборавио, наводи да не зна, али у собу није улазио. Не сећа се где су оставили бочу када су је донели, нити да ли су брат и он заједно изашли из стана. До стана се стиже степеницама, нема лифта, ни интерфона, они су ушли и оставили бочу и изашли. Не сећа се да ли су оставили откључана врата. Не сећа се да ли су затворили врата. Врата од просторија у стану су била отворена. Не зна ни колико је просторија било у стану. Не може да опиште ту жену, не сећа се како је изгледала. Не зна ни да ли је та жене била млада или стара.

На питање зашто прича уопште о догађају када су носили плинску бочу, а позван је да се изјасни о овом убиству и ономе што му се ставља на терет и зашто то повезује ако ништа не зна и ничег се не сећа, каже да не зна. Претходно никада није видео скицу неког стана, па када му је показана скица, и распоред просторија, наводи да му није јасно. Не може да каже да ли је то тај стан. Када су му показане слике Ф4 и Ф5 на страни 3 фотодокументације каже да не зна. Када су му показане фотографије Ф6 и Ф7 каже да није то тај стан, а када му је показана фотографија број Ф9 на којој се види глава покојне, каже на питање да ли је то та жене «Не, не». Када су му предложене фотографије од Ф11 до Ф19 из фотодокументације и скреће пажња на црвени телефон, сат који стоји на столу каже «Не, не». За сваку фотографију је тако одговарао и наводио да не зна.

Каже да ништа не зна, не зна те слике. Не зна да ли је био у том стану. Није заборавио, већ први пут види овакав стан. Јесте тој жени о којој прича носио плинску бочу, али није у тај стан унео плинску бочу. Понавља «Не, не».

На питање заменика ВЈТ колико браће има одговара: «Шта то има везе. По чему је то важно». На питање да ли му се један брат зове [REDACTED] одговара потврдно. На питање где је био [REDACTED] тог дана одговара: «Кући». На питање, шта је када је окривљени дошао кући рекао [REDACTED] о томе где је био, одговара, «Нисмо се видели». Наводи да у стану који му је показан није био и то није та жене.

Констатовано је да оптужени није несметано износио одбрану већ је одговарао на питања која су га подстицала да говори.

Након укидања пресуде оптужени је на претресу дана 11.01.2018. године навео да је крив да је убио ту жену [REDACTED] која се представљала као [REDACTED]. Убио је ножем јер она није хтела да плати, стала је на врата и није хтела да га пусти да изађе, убоо је ножем туфнастим. Иначе је код ове [REDACTED] носио плинску бочу од 10 литара, на пумпи није било гужве. Био је са [REDACTED], братом, и затим наводи "автомобил, фарба, били су и један и други, аутомобил је био у стану фарба". Било је јутро када се то десило, он је у стану дирао ствари, тражио новац, претражио је кухињу и орман, није имала у ташни новац већ кутију, "добро јутро" у којој је био новац. Имала је 50 динара. Она је јача од његових родитеља, јача од њега, понављао је да је крив.

Оптужени је на претресу дана 1.03.2018. године навео да је повредио стару госпођу. Додао је да је њу пре тога познавао, она је звала када је била у пролазу да носе плинску бочу и носио је плинску бочу и десило се убиство. Имао је нож у цепу и она је гледала у цеп, он је извадио нож из цепа и извршио убиство. После је изашао, узео кључеве, закључао врата и убацио у фићу кључеве и отишао. Нож је био велики. То није онај који је у доказима и у који је извршен увид на претресу. Нож је после вратио кући, није га прао на њему није било крви. Осећа се кривим и тешко му је што је то урадио, али она није хтела да га пусти да изађе. Чекала је неког на вратима, од њене фамилије. Криво му је што је то урадио, "тешко... слушајно, десило се, глеала му је у цеп и није хтела да га пусти, тако да није имао избора да се извади и морао је да убије. Слушајно. "Криво ми је, тешко ми је, љубоморан сам што сам то урадио. Нисам требао. Кајем се. То је комшиница. [REDACTED] Ту живи, то је соба њена. Осећам се кривим".

На питања наводи да је раније био у том солитеру, али не код ње, није раније носио плин, у стану постоје кухиња и соба. Бочу је тада носио у кухињу. Она је дала брату паре, а он се вратио у солитер и рекао да му треба још 50 динара. Понео је нож у цепу за бочу и она је гледала у цеп и није хтела да га пусти. Причала је о неким стварима, за које наводи да није важно, није битно. Причали су, седели, причали, разговарали, и "рекла ми да не воли селфи, да, поверила ми се. Причала ми да има проблеме, да има ово, да има оно... седео сам ја с њом ето сат времена". У то време је пушио и пушио је тада кадса је био код ње цигарете "Бонд". По стану је тражио 50 динара, у соби, претурао у ормару, отварао га, вадио ствари, гледао у кухињи, имала је пластичну кутију, са новцем. А није дирао новац. Имале су паре у кутији "Добро јутро". Новац није узео. Није хтела да га пусти да изађе и није имао избора па је убио. Она је чекала своју фамилију. Она је виша и јача од њега. Убоо је у пределу срца слушајно, били су окренути један према другом према боку. Нож је држао десном руком, она је стајала на вратима и није хтела да га пусти, није могао да је гурне јер се она држала за врата. На питање како је слушајно убоо десетак и више пута наводи да се занео у причи, па је мислио да прича с њом, а већ је то урадио. То се одвијало на кревету, седела је на кревету, била на вратима померала се до кревета, само је стајала и померала се као и он, када он крене и она крене исто. Она је била јача од њега и има јачу крв. Кад је убио прегледао је ствари по кући и нашао пластичну кутију са новцем али није узео. [REDACTED] је био исиребд улаза, он је служио за гвожђурију. Ту је бацио кључеве стана а нож вратио у кухињу. Када се вратио код куће је био брат. Није му ништа рекао ни испричао шта се догодило и шта је урадио. Ту жену наводи да је убио од љубоморе. Она је

знала све о њему, послужила га је колачићима. На питање како то да новац после није нађен на увиђају, наводи да је новац био у пластичној кугији а било је дosta новца, али он није узсо. Он је њу убио кухињским ножем, дужине сечива као три пакле цигара,. Додао је да је убио случајно од лубомора. Додао је да му је рекла добро да је дошао јер је седела сама, после је хтела да изађе да шета, али му није дала довољно паре.

Из изведенih доказа је утврђено:

Сведок [REDACTED] брат оптуженог је навео да ову жену зна као компанију, старију баку. Пре 15 година сведок је имао 25 година, а брат Марко неких 18. Зграда ове жене је 50-так метара испод њихове куће. Тада су сви живели заједно, мајка, отац, оптужени Марко, сведок и [REDACTED], трећи брат [REDACTED] је тада када је [REDACTED] убијена био у Београду. Сведок се не сећаничега у вези тога када је ова жена убијена. То је било давно. Није ишао код те жене да јој помаже. Мисли да је мајка помагала и то у вези плинске боце јер је преко пута њихове куће та плинира и они су у то време јер је била несташница плина чували боце и помагали да се плин купи тако што су стајали у реду. Не сећа се да је његова мајка носила покојној плинској боцу, али према томе шта му је мајка причала могуће је да је носила. Наводи да они имају родбину у иностранству и не сећа се да ли се вратио из иностранства када се то десило или пре тога. У то време је радио као конобар у ресторану «Венеција» на Коњарнику, улица [REDACTED], Мали Мокри Лут. Његов брат Марко се у то време школовао, ишао је у специјалну основну школу, а затим у «Петра Лековића» за фризерса. Сведок не зна да ли је оптужени помагао нешто покојној. Зна да је Марко упао у лоше друштво као млад, узимао лепак, бронзу, лекове, и тако се још тад разболео. Брат [REDACTED] био је у то време у Београду, не може да се сети да ли је и он био у школи [REDACTED] иначе зову [REDACTED] од рођења. [REDACTED] је био пар пута у ЦЗ-у у Бачванској али не зна због чега, мисли да је то због ситне крађе, и не зна тачно када. [REDACTED] није дugo био у притвору. Када је ова бака убијена [REDACTED] није био у ЦЗ-у. Када му је предочена одбрана оптуженог, наводи да је тачно да су једном истовремено били Марко у «Лази Лазаревић», а [REDACTED] у ЦЗ-у. То се тако догодило јер је Марко болестан. Марка је одвела Хитна помоћ. Не зна када је то било. Сведок наводи да не верује да је његов брат Саша нешто помагао тој жени. Сведок наводи да је пупаč, да је у то време пушио и мисли да су и његова браћа у то доба пушила. Он је пушио «Малборо», а не зна шта су они пушили. Наводи да је од њега узет букални брис и извршено дактилоскопирање у полицији. Био је поводом овог догађаја 48 сати у полицији, мисли да су му тада узели отиске и букални брис, ишао је на полиграф. Не зна да ли њихов брат Саша тада био у притвору. Мисли да Марко ово није урадио, јер је био златно дете. Ухватио се лошег друштва. Био је у «Лази», а после се лечио у Падинској Скели. Када му је предочено да су неки отисци оптуженог нађени у стану покојне наводи да не зна одакле то тамо, не зна да ли је та жена користила плин, али су у то време радили са пливом.

Сведок [REDACTED] навео је на претресу 1.03.2018. године да је његова мајка помагала покојној и носила боцу, они као породица су некада давно радили то око плина, то зна цео Београд, радили и живели, родитељи, мајка и отац чували су ред дан и ноћ за друге пошто је несташница плина тад била. Не сећа се да је брат носио нешто тој жени горе. Не сећа се да ли се по компилуку причало да је та жена убијена. Наводи да је са оптуженим Марком разговарао о овом догађају и рекао му да призна ако је то урадио. Наводи да је оптужени сад нормалан и има адекватну терапију, миран је, добар је, а он је

мало недефинисана особа. Наводи да су били заједно ухапшени, али он није са оптуженим носио боцу.

Оптужени је додао да овај брат није са њим носио боцу већ његов брат [REDACTED], али овом убиству не зна ништа.

Сведок [REDACTED] брат оптуженог, није желео да сведочи.

На претресу 1.03.2018. године је навео да мисли да је у време када се ово догодило био у затвору. Његова породица је носила плинску боцу овој жени али су и дуге компаније помагале. Он није никада носио плинску боцу поклоњеној.

Сведокиња [REDACTED] мајка оптуженог, чији је исказ прочитан јер је у међувремену преминула, навела је да познаје пок. [REDACTED] јер им је комшиница. Она живи у згради која је близу њиховог дворишта у [REDACTED], мисли да је живела на другом спрату. Она је била стара, сува, мала бака и сведокиња је ишла код ње. Кад је требало [REDACTED] је долазила код сведокиње да замоли да јој носе плинску боцу. Плинску боцу је носила сведокиња док је била млада и јака. То је било једном у два, три месеца. Ту у компанију је чула да је [REDACTED] убијена. Непосредно пре није јој носила плинску боцу. Сведокиња наводи да је са мужем ишла на пијацу да продају ствару робу и можда су њени синови носили плинску боцу када она и муж нису били код куће. У време када је [REDACTED] убијена синови сведокиње [REDACTED] и Марко су били код куће, а [REDACTED] је био у затвору. На питање да ли су [REDACTED] и Марко носили плинску боцу каже да нису, јер [REDACTED] би јој то рекао. [REDACTED] није волео да се гура са старим женама, можда греши. Не зна ни за Марка, не може да каже. Ништа није видела и нико јој није рекао. Њен син Марко није код те жене ишао да нешто помогне никаквим другим поводом. Када је она ишла код те жене и помогала око ове плинске боце, седела је са њом и пила кафу. Пушиле су. Покојна [REDACTED] је увек чистила сведокињу када јој помогне. Код покојне [REDACTED] сведокиња наводи да није свраћала у другим ситуацијама осим када јој је помогала, нити је код покојне ишла на кафу. Никада је пок. [REDACTED] није ни звала осим због плинске боце. Стан покојне је био уредан, састојао се од собе и купатила, и кухиње, а сведокиња је била само у кухињи, није никада била у соби, и када донесе боцу помогала јој је да ту боцу гурне и намести. Ствари у стану нису биле разбацане, стан је био уредан [REDACTED] је имала сестру која је долазила с времена на време да јој нешто купи или да јој помогне.

Сведокиња је навела да је њен син оптужени Марко болестан. Он је и раније био болестан, али није давао никакве знаке. Видела је да нешто није у реду са њим али «ајде оно». Он је у «Лази» био пре 15, 16 година месец дана, водили су га она и муж као родитељи, имао је терапију и она је контролисала да је редовно узима. То је било пре него што је ова жена убијена. Он пуша, а да ли је пушио у то време не зна. Сматра да он није способан да изврши овако нешто, није ни имао потребе. «Ајде да је био неки млад па да се потукао, па ајде. Овако није имао потребе. Он се никад ни са ким није тукао и некоме напео телесну повреду». Када јој је предочено да се трагови ДНК профиле њеног сина Марка и они који су пронађени и изузети са лица мета поклапају каже да не зна како то да коментарише. «Можда је седео и пушио цигару, можда је попио сокић, можда нешто. Онда су биле велике паре 50 динара и толико нам је плаћала за ношење плинске боце. [REDACTED]

Сведок [REDACTED] је навео да је пок. [REDACTED] његова тетка, то је рођена сестра његове мајке [REDACTED], која је преминула 2014. године. Тетка је живела сама у ул. [REDACTED], муж јој је давно преминуо, деце није имала. Добро се слагао са тетком и посећивао је. Биле су три сестре, његова мајка [REDACTED], њена сестра [REDACTED] и пок. [REDACTED] и оне су контактирале и посећивале се. У њиховој породици биле су још две сестре и један брат који није у Београду. Покојна Живка има сада још једну живу сестру која се зове [REDACTED]. Његова мајка је у то време живела у Београду у [REDACTED], а он је живео у Обреновцу у кући своје мајке. Осим тога да се овај догађај десио и да је његова мајка прва дошла у стан код тетке после тог догађаја, друго не зна. Мисли да његова мајка није дошла сама. Претпоставља да је она звала и његовог брата од тетке [REDACTED]. Сведок тада није био у том стану, а касније је живео у том стану и сада му је адреса ту пријављена. Тада је његово власништво, он га је наследио.

После убиства, није ишао на идентификацију тела нити је преузео гардеробу, вероватно су то радиле његова мајка и њена сестра, али о томе не зна ништа. Не зна шта је његова мајка преузела од гардеробе и накита. У стану су углавном биле присутне његова мајка и друга тетка Наталија, када је он дошао стан је већ био срећен. Није било трагова насиља. Почеко је ту да живи отприлике годину дана након овог догађаја. Могуће је да је у стан улазио и пре него што се доселио и почeo ту да живи, али тада није било трагова насиља или нечег сличног везано за ово кривично дело. Стан има улазни ходник, купатило, собу и део који је кухиња или трпезарија. Има оставу и у остави је била кухиња, само шпорет и неке витрине. У кухињи су били ти главни делови намештаја које је користила тетка, сто са шивачом машином и још један сто за ручавање. Тетка је имала још једну шивању машину. У том кухињском делу био је фрижидер и ТА пећ. Стан се грејао на струју. Шпорет који је био у остави је практично стари шпорет са две рингле и рерном. Постојао је и један мали плински шпорет са две рингле и са боцом. Не зна тачан распоред сваког дела намештаја и беле технике, осим што зна уопштено шта је било у ком делу стана. Тетка се бринула сама о својим потребама, она је излазила, куповала и колико зна нико јој није помагао. Мисли да је контактирала са станарима у згради, комшијук се сада изменио. Има више станара који су живели у згради док је тетка била жива и то су прве комшије на спрату Љубићи, који са њом нису били посебно близки, као и комшиница Мира Ивановић из сутерна и Јовановић Срђај са спрата. Остале њене познаннице из краја или улице не зна.

Када му је предложен фотоалбум показао је да је слика број 1 улаз у стан, а на фотографијама 4 и 5 је дневна соба, али види први пут да то није срећено. Фотографије 6 и 7 су дневна соба. Фотографија 14 је део дневне собе и намештаја у њој, као и фотографија 15. Фотографија 16 је снимљена из ходника према купатилу, а 17 снимљена из ходника према трпезарији и кухињи, а фотографија 18 је трпезарија и виде се врата оставе и на фотографији 19. Када му је предложена скица места догађаја наводи да је тако изгледао распоред у стану и сада тако изгледа и показао је оставу. На скици места догађаја део који је уцртан као шири правоугаоник је заправо шпорет са две рингле и рерном, иза њега је орман. Ужи правоугаоник је висећи орман, шпорет са рерном и две рингле постоји још увек тамо и то је шпорет на струју, а тај плински шпорет са две плотне је мобилан, мали и користили су га тако што је стављен на поклопац шпорета на струју. Не зна како се пок. [REDACTED] снабдевала плинским боцама и ко их је носио, неки пут их је носио и он. Те

плинске боце из његовог искуства трајале су по пар месеци. Плин још увек може да се купи на оближњој пумпи која се налази преко пута, у истој улици. Дуго после овог догађаја, када је живео у овом стану и он је ту куповао плин. Што се тиче ланчића који је пок. [REDACTED] имала око врата и који је и фотографисан наводи да ланчић по њему није значајан и мисли да она није имала неки посебно вредан накит. Ако је и имала нешто златног накита то није ни много скupo ни по количини много. Тетка је имала и неку плинску пећ иако се грејала на ТА пећ, и за ту плинску пећ је требала плинска боца. После овог догађаја је он ту плинску пећ уступио комшијама из улице и њих види у судници, па је констатовано да је то мајка оптуженог која је након испитивања пратила претрес у публици. Тада се обратио тој породици и то глави породице [REDACTED] и питао да ли би они преузели неки намештај који хоће да баци и ту плинску пећ. Они су узели плинску пећ, две фотографије и један угаони елемент регала. Оптуженог кога види у судници зна из виђења, као и целу породицу, и то више година, живе баш на путу до улаза у зграду. Сматра да се убица његове тетке треба да пронађе, имовинско правни захтев ће поставити накnadno. Док је гледао фотоалбум, а када је видео фотографије пок. [REDACTED] видно је био узнемирен, навео је да је то први пут да види пок.тетку у том стању и фотографије.

Сведок [REDACTED] је навео да је пок. [REDACTED] његова тетка по мајци сада пок. [REDACTED]. Његова тетка је и [REDACTED] која је преминула 2014. године. Сведок наводи да је он извршио идентификацију тела тетке у капели у [REDACTED]. Тог дана када је убијена био је у стану јер га је позвала пок.тетка [REDACTED]. Тетка [REDACTED] позивала прво своју сестру, [REDACTED] која се није јављала на телефон, па је дошла у стан и нашла је мртву, убијену. Не зна како је [REDACTED] отворила врата теткиног стана. Када су га обавестили и када је дошао, испред стана су биле комшије, полиције није још било, а тетки [REDACTED] су указивали помоћ јер је узбудило то што је видела. У соби у којој је било тело пок. [REDACTED] ствари су биле испретуране. Она је била на поду и већ је неко покрио ћебетом. Врата од плакара су била отворена и фиоке, сада се више не сећа баш сваког детаља. Стан се састоји од ходника, кухиње, купатила, а тамо није улазио и не зна да ли је било испретурано. Видео је згрчene руке, нешто мало главу, видео је лице. По њему, прсти на обе или само на једној руци су били у "ненормалном положају" нешто као згрчени, као да су поломљени и имала је повреде по лицу и згрушану кrv, не може тачно да определи на ком делу лица. Није гледао одећу нити да ли је имала нешто на ногама. Када је вршио идентификацију видео је само лице и по лицу је и тада видео повреде. Врат и груди није видео. Није преузeo ништа од њених ствари, не може да се сети да ли је она носила неки ланчић.

Пок. [REDACTED], његова тетка је била старија од његове мајке, а мајка је 1927. годиште. Покојна је дуго живела сама након смрти мужа, сигурно између 5 и 10 година. Њу је најчешће посећивала сестра [REDACTED] његова мајка ређе, а обилазио је и он можда једном у два месеца, како кад, и увек питао да ли јој нешто треба, али је она свакодневне послове обављала сама. Није му познато да јој је неко помогао. Она је у ходнику од намештаја имала неки плакарчић, дневну собу је користила и за спавање и имала је већи плакар и лежај и клуб сто, мисли и фотељу. У кухињи је био сто, висећи део и судопера. Имала је фрижидер и шпорет. Она је имала шпорет на струју. Мисли да није користила плин, пошто је била и мало дементна. Не може да се сети да ли је неки део намештаја био на неуобичајеном месту. Не може да се сети и није затекао плинску боцу, није је видео, није ни обраћао пажњу. Преко пута тетке су живеле неке компинице за које је она тврдила да је

посећују.

Када су му показане скица стана у списима и фотографије навео је да је то тако изгледало и ту су све ствари о којима говори. Тако је затечено и тело како га је видео. На слици бр.1 је улаз, а на следећим сликама улазна врата, оно што је он видео је на сликама 4 и 5, 6, 7 где се види и њено тело. Видео је поклојну као што је фотографисана на сликама 7 и 9. И оно што је на слици 11 је видео тако испретурано. Пок. [REDACTED] је била страствени пушач али не зна да ли је пушила у том периоду. Наочаре на слици 12 мисли да су њене, све даље фотографије су та њена соба. Оно што је фотографисано на слици 16 и што делује као испретурано то је нешто на шта он вероватно није обраћао пажњу јер се врата отварају тако да се то не види, а он је право ишао у собу. Слика 17 је кухиња и улаз у кухињу али ту није улазио. Не сећа се да је видео папире који су разбацини. На сликама 18 и 19 је кухиња, а пошто је поклојна била шнајдерка она је ту имала и шнајдерске столове. Врата на слици 18 су врата шпајза. Када му је предочена скица кухиње наводи да је поклојна колико му се сећа имала мали шпорет као решо са две рингле и он је можда стајао на ТА пећи или на кухињским елементима или у остави. Када је упитан за слике 17, 18 и 19 наводи да је она вероватно држала мали шпорет у остави. Грејала се на ТА пећ. Показана му је слика 10 па је навео да око врата поклојне изгледа да јесте, да на њој виси ланчић. Не сећа се да је она имала ланчић нити су му то после идентификације предали. Када му је предочено да је у обдукционом налазу у делу «спољашњи налаз» под тачком 14 наведено да су на одећи пронађена два привеска један са словом „Ж“ а други круг са иконом Богородице са дететом, наводи да му то нису предали не зна да ли су то предали његовој тетки. [REDACTED]
не сећа се тога.

На питање браниоца навео је да када је дошао том приликом када је [REDACTED] убијена, није гледао ни шпорет ни ништа, а мисли да је она имала тај мали шпорет са две рингле, без рерне. Она је сама за себе кувала, али се не сећа шпорета, то је било све јако давно. Када би долазио код ње, седели су у дневној соби и пили кафу, али он није гледао када она изађе у кухињу и кува кафу, већ је остајао у дневној соби. Шпорет је био увек у остави и она је тамо све спремала, остава је била око 1,2м са 2-3 метра и имала је прозор. Димензије шпорета о ком говори су стандардне то је можда 50-60cm дужине, 30cm ширине а тежина не може да буде већа од 3-4 или 5kg, не зна али се ради о стандардним шпоретима са две рингле, већом и мањом.

Покојна тетка је стално пила лекове, мисли да је била и срчани болесник. Приметио је у разговору да је она мало дементна. Нормално се кретала у складу са својим годинама и није користила штап колико он памти. По кући сигурно није. Када је дошао после убиства није видео у дневној соби нож или неки други предмет на коме је било трагова крви, био је касније са тетком [REDACTED] и није присуствовао увиђају. Не зна када су пок. [REDACTED] и тетка [REDACTED] изговарале последњи пут, али зна да је [REDACTED] њу звала свакога дана. Тога дана дошао је у стан око подне 1 – 2, када је звала полиција. Не сећа се да ли је била шпијунка на на вратима, јер је он увек звонио кад дође код тетке у посету, није никада пробао да отвори врата, па не зна да ли их је она закључавала. Мисли да је [REDACTED] теткина пријатељица из друге зграде, из улице [REDACTED]. Син његове тетке [REDACTED] након [REDACTED] такође сродник пок. [REDACTED] она деце није имала. [REDACTED]
није био у стану након убиства, али не зна да ли је он преузео ствари поклојне након обдукције. Поводом овог догађаја никада нико није позвао сестру поклојне [REDACTED], мајку

сведока, не зна да ли је тетка [REDACTED] никада испитана.

Придружио се кривичном гоњењу, није се изјаснио о имовинско правном захтеву, не зна да ли је из стана нешто одузето. Оптуженог кога је видео у судници никада раније није видео.

Из писаних доказа утврђено је:

Из извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места Ку 15211/2001 од 20.06.2001. године МУП Србије СУП Београд је утврђено да је поводом догађаја тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва обављен КТ преглед, фотографисање и скисирање лица места, да је пронађено 70 трагова папиларних линија и то на улазним вратима стана са спољашње и унутрашње стране и штоку, вратима плакара у ходнику, поду дневне собе, штоку прозора дневне собе, црној ташни која је затечена на штоку и вратима дневне собе, штоку између кревета и ТА пећи, након померања тела на паркету је покојне, на поду собе, између кревета и ТА пећи, након померања тела на паркету је затечен траг највероватније крви која је фотографисана и изузет је узорак на филтер папиру. Све је обележено и фотографисано. Описано је да је у пепељари пронађен опуштак цигарете који је фотографисан и са ког је узет узорак на филтер папиру. Папир и коверте затечене на поду дневне собе и кухиње су достављени ОКТ где ће бити прегледани на отиске хемијском методом. У просторијама ОКТ преузет је од радника Другог УКП нож на расклапање дужине оптрице 6 цм, а дршке 11 см. Дактилоскопирање су ради изолације [REDACTED] и [REDACTED]. Набројани су трагови и описано где су пронађени: траг број 1 пронађен на спољашњој страни улазних врата у горњој половини, траг број 2 пронађен на штоку улазних врата стана са десне стране, трагови 3 и 4 пронађени на штоку улазних врата са леве стране, трагови 5 и 6 пронађени на улазним вратима стана са унутрашње стране на средини, трагови од броја 7 до броја 10 пронађени на вратима плакара у ходнику са спољашње стране, доњим вратима, траг број 11 пронађен на горњим вратима плакара у ходнику са спољашње стране, трагови број 12 и 13 пронађени на плакару у ходнику на бочној страни, у доњој половини, трагови од броја 14 до броја 32 пронађени на штоку врата дневне собе са десне стране, трагови од броја 33 до броја 37 пронађени су на вратима дневне собе са леве стране, трагови од броја 38 до броја 49 пронађени су на вратима дневне собе са спољашње стране, траг број 50 пронађен је на штоку прозора дневне собе, трагови 51 и 52 пронађени су на фиоци регала у дневној соби иста затечена на поду дневне собе, траг број 53 пронађен је на црној ташни која је затечена на поду дневне собе, трагови од 54 до 58 пронађени на ТА пећи у дневној соби, трагови од 59 до 61 пронађени на телефону у дневној соби, траг број 62 пронађен је на штоку кухиње са десне стране (ради се о штоку врата кухиње), трагови од 63 до 67 пронађени су на фиокама комоде кухиње, трагови од 68 до 70 пронађени су на металној кутији која је затечена на поду кухиње. Трагови 1,2,3,4,5,6,8,69 и 70 су изазвани аргенторатом и фиксирани црном фолијом, а остали приложени трагови су иззвани црним маг.прахом и фиксирани транспарентном фолијом. Ради изолације фиксирањих трагова дактилоскопирана је [REDACTED] и [REDACTED].

У обдукционом записнику С 619 од 21.06.2001. године је наведено у закључку да је смрт насиљна и наступила услед искрвављења из убодина плућа и срца, као и пресечених

крвних судова дуж канала убодина грудног коша нанесених шиљком и оштритом замахнутог механичког оруђа.

Извршен је увид у фотодокументацију на 12 страна са 19 колор фотографија и скициом лица места.

У извештају о крим техничком прегледу лица места од 21.06.2001. године је наведено да је извршено фотографисање и обдукција, да је на ИСМ извршено фотографисање и обдукција покојне, а да су ОКТ достављени следећи трагови преузети на ИСМ и то: узорак крви са леша пок. [REDACTED], пет узорака длаке са косе главе, узорци ноктију са обе руке покојне, а ради изолације отисака дактилоскопирана је покојна, а такође и ради потврде идентитета.

Из извештаја УКП НКГЦ 234-7061/15 од 4.06.2015. године је утврђено да траг отисак папиларних линија дланца фиксиран на месту извршења кривичног дела (на металној кутији пронађеној у кухињи) идентичан је са отиском дланца десне руке дактилоскопираног Јовановић Марка рођеног 3.01.1981. године.

Из извештаја из КЕ од [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Решењем КУ 15211/01 од 8.06.2015. године окривљеном је одређено задржавање дана 8.06.2015. године у 12 часова. Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду КПП.бр.145/15 од 10.06.2015. године одређен је притвор према окривљеном. Решењем К.бр.473/15 од 16.03.2016. године притвор је укинут.

У налазу ДНК центра за генетику од 15.06.2015. године је наведено да су ради анализа примили букални брис Јовановић Марка, букални брис Јовановић Милана, са тела покојне [REDACTED] поднокатни садржај са десне и леве руке и опушак. У мишљењу је наведено да је Марко Јовановић донор биолошког материјала на опушку, а да је НН 1 особа женског пола донор биолошког материјала поднокатног садржаја десне руке, а да је НН 1 особа женског пола већински донор биолошког материјала поднокатног садржаја леве руке који припада најмање двема osobama. Утврђени ДНК профил не садржи ДНК профиле Марка Јовановића и [REDACTED]

У судско медицинском вештачењу које је обавио проф др Бранимир Александрић од 17.07.2015. године је наведено да све повреде које су обдукцијом установљене код покојне [REDACTED] нанесене су за живота, и у време наношења скупно процењено са медицинске тачке гледишта представљале су смртоносну телесну повреду. На основу обдукционог налаза се закључује да је смрт [REDACTED] насиљна и да је наступила услед

искрвављења из убодина плућа и срда као и из пресечених крвних судова, дуж канала грудног коша и убодина и секотина руку. Смрт покојне је у директној узрочно последичној вези са свим повредама које су установљене обдукцијом. [REDACTED] је задобила укупно 12 повреда нанесених шилјком и оштрицом замахнутог механичког оруђа и то четири убодине на предњој страни грудног коша, две убодине на десној подлактици, једну секотину на десној подлактици, четири секотине на левој подлактици и једну секотину на левој надланици. При томе су убодине нанесене механичким оруђем пљоснатог изгледа и које је на себи имало једну оштрицу, ножем. С обзиром на локализацију и међусобно блиски распоред убодина на предњој страни грудног коша које су биле практично постављене једна поред друге, као и с обзиром на правац њихових улазних рана, те с обзиром да је код свих њих само један угао био засечен, а у одсуству већих трагова прскања крви на сукњи покојне [REDACTED] као и на поду стана, закључује се да је [REDACTED] све ове убодине на предњој страни грудног коша задобила када се већ налазила у лежећем положају на леђима, а повредилац се налазио изнад ње и са њене леве стране, а убадање у њен грудни кош је вршио замасима одозго путем надоле држећи повредно оруђе у својој руци тако да му је врх оруђа био усмерен ка његовом лакту. Укупно осам повреда на рукама три на десној и пет на левој руци, [REDACTED] је задобила као тзв. одбрамбене повреде од уоченог напада, при томе је она могла да неке од ових повреда задобије и пре убодина на предњој страни грудног коша могуће док се још налазила у неком од стојећих положаја. Повреде у виду крвних подлива ткива поглавине и у поткојном меком ткиву левог слабинског предела [REDACTED] је задобила приликом пада и удара о чврсто тло. Крвни подливи на предњим странама обе подколенице у њиховој средњој трећини оба величине дечјег длана настали су највероватније шутирањем од стране повредиоца.

Проф др Бранимир Александрић је на претресу дана 16.03.2017. године навео да остаје код писаног налаза који је дао у овом предмету од 17.07.2015. године.

Покојна је задобила укупно 12 повреда нанесених шилјком и оштрицом замахнутог механичког оруђа. Остаје код тога да су повреде нанете вероватно ножем на основу карактеристика улазних рана јер је један угао зацепљен а други засечен и да су све нанете истим повредним оруђем и од стране једног повредиоца јер су све повреде међусобно близко локализоване. Од ових 12 повреда 8 повреда је на рукама, од чега су три на десној, а пет на левој руци. С обзиром на своју локализацију ове повреде указују да су тзв. одбрамбене повреде, односно да се повређена особа покушавала одбранити од уоченог напада подметањем својих руку испред повредног оруђа. Не може да тврди поуздано када су ове повреде на рукама настале: оне су могле да настану евентуално и док се општећена налазила и у неком стојећем ставу, а пре задобијања повреда на предњој страни грудног коша, а исто тако је могла да их задобије у току задобијања убодина на грудном кошу, односно док је већ лежала леђима ослоњена о тло. Никада није видео било какав предмет на који се сумња да је ово дело извршено. Вештаку је показан нож који је прибављен у току поступка а за који је наведено да је пронађен у стану покојне, па је вештак измерио да је нож укупне дужине 17 цм, дужина сечива је 7 цм, дужина рукохвата 10 цм, а његова широта највећа у средњем делу 1,5 цм. Нож има на сечиву једну оштрицу, а друга страна сечива је тупа. Објаснио је да када нож пролази у виду убодине у тело оштрица оставља на улазној рани засечен угао, а тупа страна сечива оставља зацепљен угао. С обзиром на установљену димензију овог ножа, те с обзиром на величину улазних рана свих убодина,

као и на дужину секотина закључио је да је апсолутно могуће да су овим ножем оштећеној нанете све повреде, а узимајући у обзир и процењену дубину свих убодина које је задобила. Дужина улазне ране убодине не мора апсолутно да одговара ширини сечива ножа јер се при било убадању, било извлачењу ножа он може повући у једну или другу страну, па да улазна рана буде и већа него што је ширина убодног сечива. Што се тиче крвних подлива на глави, односно поглавини и у поткојном меком ткиву левог слабинског предела закључио је да су ове повреде с бозриом на локализацију и с обзиром како је тело покојне пронађено, настале услед пада и ударом повређених делова главе и тела о тврдо тло.

Из извештаја Вишег суда Кр 267/16 од 24.10.2016. године утврђено је да провером кроз уписник Ки Окружног суда у Београду нису пронашли податак да се водио поступак против НН лица због кривичног дела разбојништва, разбојничке крађе или убиства, а у уписнику Кри под бројем Кри 1344/01 дана 20.07.2001. године заведен је обдукциони налаз за лице Лакић Живка који је достављен ОЈТ дана 30.07.2001. године.

Из извештаја УКП ОКТ од 28.10.2016. године је утврђено да се предметни нож налази у депозиту ОКТ.

Из извештаја УКП ОКТ од 17.11.2016. године је утврђено да трагови папиларних линија обележени бројевима 11,33,34,35,37,59 и 69 који су нађени на лицу места су подесни за идентификацију, али да до сада нису утврдили од кога потичу, да траг под бројем 52 пронађен и фиксиран на фиоци регала у дневној соби а иста је затечена на поду дневне собе, као што је констатовано у извештају о крим техничком прегледу лица места, је идентичан са отиском палца леве руке дактилоскопираног Јовановић Марка. Траг папиларних линија који је обележен бројем 69 који је пронађен и фиксиран на металној кутији која је затечена на поду у кухињи је идентичан са отиском длана десне руке дактилоскопираног Јовановић Марка. Према обавештењу УКП НКТЦ од 12.12.2016. године наведено је да је дошло до грешке у куцању, па је прецизно поново наведено да траг 69 на металној кутији која је пронађена у кухињи је идентичан са отиском длана десне руке оптуженог, а траг 52 који је пронађен и фиксиран на фиоци регала у дневној соби која је затечена на поду дневне собе је идентичан са отиском палца леве руке оптуженог. Трагови 11,33,34,35,37 и 59 су подесни за дактилоскопску идентификацију, али нису утврдили од кога потичу.

Према обавештењу Института за судску медицину од 29.11.2016. године све ствари покојника преузима полиција.

Из вештачења ДНК материјала ДНК лабораторије БИА од 19.01.2016. године је утврђено да је на анализу достављен нож типа скакавац, затворен, чија је цела површина прекривена прашином тамно наранџасте боје налик на рђу. Дршка ножа је браон боје дужине око 10,5 цм, док је сечиво сребрне боје дужине око 7,5 цм, доњи део сечива је прекривен рђом. Са дршке ножа је узет узорак за ДНК анализу и означен као траг број 1, а са сечива је узет траг за анализу и означен као траг број 2 и из њих су добијени изолати у којима није добијен ДНК профил.

Вештак Ана Бањац Чанак навела је на претресу да је у ДНК центру са колегама

радила налаз и мишљење, лабораторијске ознаке 15.1275 од 15.06.2015. године, по наредби ВЈТ у Београду Ктр.3148/15 од 9.06.2015. године. Од материјала који је вештачен то су неспорни узорци букални брисеви Јовановић Марка и [REDACTED] а на наредби је наведен и [REDACTED], али тај узорак није достављен. Од спорних трагова је вештачен поднокатни садржај изузет са ноктију леве и десне руке и опушак који су сви достављени од ПУ за Град Београд. Из поднокатног садржаја десне руке, траг обележен лабораторијском ознаком 15.1275.1, утврђен је јединствени ДНК профил особе женског пола, означен као НН особа женског пола. Са поднокатног садржаја леве руке утврђен је мешани ДНК профил најмање две особе, где доминантна компонента биолошког материјала потиче од исте НН женске особе. Нокти су изузети са леша, а нема неспорног узорка покојне [REDACTED] па претпоставља да се ради о њеном ДНК профилу. Као тражени узорак анализиран је опушак означен лаб. ознаком 15.1275.3. Из биолошког трага утврђен је јединствени профил особе мушких пола који се у потпуности поклапа са ДНК профилом неспорног узорка Јовановића, што значи да је он донор биолошког материјала на анализираном узорку. Објаснила је да је приликом анализе ДНК профиле утврђено из биолошког материјала са поднокатног садржаја леве руке на два од 14 анализираних локуса присуство три алелне варијанте, на основу чега се вештачи изјашњавају да је то мешани профил најмање две особе. Како већинска компонента или доминантна компонента потиче од НН1 особе женског пола вишак алела који се јављају на два локуса може се објаснити и контаминацијом њеног поднокатног садржаја са ДНК неке особе са којом је она била у контакту тог дана, претходног дана или слично. Поента је да у том међувремену ДНК профилу нема елемената ДНК профиле неспорних узорака Јовановића и [REDACTED]. Вештачка је навела да је њена претпоставка да се ради о покојној као донору биолошког материјала у поднокатном садржају, али може да се провери да ли је то нека друга женска особа. Уколико постоји сумња на неку другу женску особу, потребно је да се достави њен неспорни узорак или да се достави неспорни узорак покојне, да би се она као донор искључила или потврдила. Да би се потпуно поуздано изјаснила потребан је неспорни узорак покојне који би упоредили са тим НН женским профилом да би се утврдило порекло ДНК профиле. Објаснила је и да се у поднокатном садржају једне особе гро материјала од те особе. У случају да постоји довољна количина биолошког материјала који потиче од неке друге особе као што је крв, велика количина епителних ћелија онда би очекивала да добије и ту другу особу. У конкретном случају овде је био гро материјала од НН женске особе и ради се о истој особи и у левој и у десној руци, па зато претпоставља да је то сама покојна. Напоменула је и да је у питању стари материјал који је вештачен и не може да претпостави да ли је нечег било пре 15 година па се деградирало, све је то могуће.

Током поступка обављено је више вештачења ради утврђивања процесне способности оптуженог и душевног здравља и урачунљивости.

У налазу и мишљењу психолога Драгиће Суботић наведено је да на основу увида у доступну медицинску документацију и на основу података добијених у току психолошко судског испитивања, Јовановић Марко се презентује као едукативно и васпитно занемарена и једноставно структурисана личност, са интелектуалним способностима у оквиру ниже просека. Тренутно је био у интензивном отпору који се односи на све ситуације које су повезане са инкриминисаним делом, тако да је одбијао сарадњу на тестовним техникама, а на постављена питања даје штуре и лаконске одговоре или на њих

уопште не одговара. Према добијеном налазу испитаник није у стању да изнесе одбрану.

У допуни истраге наредбом од 10.09.2015. године одређено је комисијско вештачење од стране комисије проф др Ратко Ковачевић и др Бојана Кецман који су у налазу навели да је Јовановић Марко једноставно структурисана личност, испод просечних интелектуалних способности које се крећу у границама лаке душевне заосталости са повременим психотичним декомпензацијама. Испитаник је актуелно способан да учествује у судском поступку, да схвati природу и сврху кривичног поступка, да разуме поједине процесне радње и да изнесе своју одбрану у складу са својим редуктованим глобалним интелектуалним способностима.

На припремном рочишту 25.12.2015. године, након сугестије брачноца да је сазнао да се оптужени и раније лечио, а да са њим није могао да успостави контакт одређено је, на сагласан предлог вештачење, уз опсервацију оптуженог и смештање у болницу.

Комисија вештака др Бранко Мандић, др Светислав Мишковић и психолог Ана Најман навели су у вештачењу од 12.02.2016. године да су прегледали медицинску документацију, болнице «Др Лаза Лазаревић», Специјалне затворске болнице и обавили преглед оптуженог, па су мишљења да су интелектуалне способности оптуженог који је особа са симплификованом структуром личности, у границама испод просека и крећу се на нивоу дебилитета, што одговара лаком степену душевне заосталости, да је он у више наврата лечен од стране психијатра, и да је примарна дијагноза увек лака ментална ретардација, а лечен је хоспитално због психотичних декомпензација. Лаки степен душевне заосталости подразумева да испитаник не бара вишум интелектуалним функцијама као што су анализа, синтеза, апстракција, генерализација. У једноставним и конкретним животним ситуацијама које су примерене његовом искуству и формалном образовању показује донекле задовољавајући ниво адаптације. На емотивном плану се региструју обележја лабилности, сугестивилности и пасивности. У целини се презентује као слабо, недовољно интегрисана личност са одликама слабије фрустрационе толеранције. Актуелно код њега се региструје фаза реактивне пеналне реакције односно примитивне заштитне реакције, која се одликује изразито наглашеним негативизмом, когитивним инхибицијама, стереотипним одговорима, а когитивне функције су у знатној мери компромитоване. Имајући у виду наведену фазу вештаки су мишљења да није способан да учествује у поступку и да уколико истави са започетим психијатријским лечењем и уз надзор прима медикаментозну терапију, могу се након три месеца изјаснити на околност његове процесне способности.

У налазу и мишљењу од 23.05.2016. године комисија вештака навела је да је извршен увид у здравствени картон, обављен је преглед оптуженог, па да се актуелно код испитаника региструје побољшање психичког функционисања у односу на психички статус који су описали након првог прегледа, он је свестан, оријентисан, у простору и времену и према личностима. Његове когитивне функције су на задовољавајућем нивоу, имајући у виду лимитиране интелектуалне потенцијале, па су имајући у виду актуелно душевно стање испитаника мишљења да је способан да учествује у поступку који се против њега води и да схвati природу и сврху кривичног поступка, разуме поједине процесне радње и њихове последице и да уз помоћ брачноца врши своју одбрану.

Након што је оптужени давао податке на припремном рочишту « да је завршио трећи разред фризерске школе Канајево брдо, да је запослен као портиер у Ђурићевој број 26 Салон алкохола – пића као портиер, са платом од 3.000,00 динара, видео је то од брата [REDACTED] па је кренуо његовим стопама, наводи да је ожењен и да има децу, на питање да ли има децу наводи да је радио приватно са [REDACTED], курвом и радио је приватно, диловао, деца су код таста, Београђанка, продавница, приземље, има једног сина и он има 35 година, са пребивалиштем у [REDACTED], осуђиван као малолетник». Када је објашњавао да је и раније пријавио да његов син има 35 година и зове се Марко Јовановић. «Гаст је начелник банке, не може да се сети како се зове банка, не зна како се зове жена а два пута је завршио школу [REDACTED]». Због таквих изјашњења и комуникације са окривљеним одређено је да се вештаци испитају на претресу пре изошења одbrane.

Пре него што је оптужени изнео одбрану испитани су чланови комисије -вештаци. Вештак др Бранко Мандић на претресу 15.07.2016. године је навео да је обавио допунски преглед са психологом Аном Најман. Том приликом установили су да је стање сазнајних функција оптуженог адекватно, наравно имајући у виду његове ограничene интелектуалне потенцијале. Стога су мишљења да је он способан да присуствује главном претресу и да изнесе одбрану. Он узима терапију редовно и то је иста као што је наведено у допунском налазу. Вештак психолог Ана Најман је навела да је дана 14.07.2016. године заједно са др Бранком Мандићем обавила психолошки преглед и психодијагностичку процену Јовановића Марка. Он је са вештацима адекватно комуницирао и одговарао на питања у складу са својим речником и знањима. Остаје у свему при налазу који су дали заједно као комисија, основном и допунском налазу, и закључује да је према прегледу дана 14.07.2016. године, оптужени био способан за комуникацију и одговарао је на питања, с тим да она буду једноставна и примерена његовим скромним интелектуалним потенцијалима.

У налазу и мишљењу вештака проф др Ратка Ковачевића од 18.06.2015. године наведено је мишљење да је окривљени особа са једноставном структуром личности, скромних интелектуалних способности које су у подручју лаке менталне ретардације и са повременим психотичним декомпензацијама (стањима привремене душевне болести). С обзиром да испитаник не даје опис деликтне ситуације сада није могуће процењивати његово психичко стање у време извршења дела нити однос према делу. У време испитивања испитаник се налази у стању реактивне пеналне реакције са израженим негативизмом. Потребно је код испитаника наставити започето психијатрско лечење, али мера безбедности медицинског карактера није индикована.

У налазу и мишљењу комисије вештака о душевном здрављу и урачунљивости од 13.03.2017. године наведено је да је окривљени особа са једноставном структуром личности, скромних интелектуалних способности, које су у подручју лаке душевне заосталости, која повремено запада у стања психотичких декомпензација која имају све квалитете привремене душевне поремећености. Имајући у виду његову личност комисија је мишљења да су му способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет биле смањене до степена битног или не и битно. Њему може бити потребно психијатријско лечење уколико западне у стање психотичне декомпензације (привремене душевне болести), али мера

безбедности медицинског карактера није индикована.

Вештак др Бојана Кецман навела је на претресу дана 16.03.2017. године да је учествовала у комисији са проф др Ратком Ковачевићем и психологом Зораном Филиповић, која је дала последњи налаз и мишљење о душевном здрављу и урачунљивости оптуженог у време извршења дела. Претходно је радила процену способности оптуженог на почетку 2015. године. Наводи да је комисија утврдила да је у време извршења дела урачунљивост оптуженог била је смањена до степена битног, али не и битно. У време када је оптужени наводно извршио дело нису постојали симптоми душевне болести, а јасно се види из медицинске документације да заиста није имао симптоме болести, јер је кратко време пре критичног догађаја био у болници "Др Лаза Лазаревић" десетак дана, и да је отпуштен под дијагнозом лаке менталне заосталости и злоупотребе алкохола и таблета. Дакле, јасно се види да тада, а то је био мај месец 2001. године нису постојали симптоми душевне болести. Сада код оптуженог може да дође до појаве симптома душевне болести које су привременог карактера и тада му треба лечење и помоћ. Он за време док је био у притвору није био у болници и није било потребе за хоспиталним лечењем. У налазу је наведено да је код оптуженог констатовано у једном лекарском извештају сумња на разидуалну шизофренију јер је комисија проучила сву медицинску документацију која подразумева податке из болнице "Др Лаза Лазаревић" и Специјалне затворске болнице у Београду у којој је као константа наведена дијагноза лаке душевне заосталости, а различите дијагнозе су постављане при различитим хоспитализацијама у погледу додатне дијагнозе. Све те додатне дијагнозе упућују управо на психотичне декомпезације, тј. на појаву симптома душевне болести различитог облика. Најчешће се у медицинској документацији наводи акутни пролазни психотични поремећај, али се на једном месту наводи и сумња на разидуалну схизофренију, али ова сумња нити је потврђена, нити се о дијагнози схизофреније може уопште говорити анализом свеукупне медицинске документације и анализом његовог психичког стања сада. То упућује на могућност да је у време када је ова сумња постављена клиничком сликом доминирала симптоматологија која се среће и код схизофреније, али се та симптомологија није одржала какав би случај био да се ради о схизофренији. Ови се проблеми код оптуженог не налазе пре 2007. године када су први пут регистровани симптоми акутне пролазне психичке болести, што по ранијој терминологији која се користила у судским поступцима је спадало у привремену душевну болест.

Након укидања раније пресуде у поновљеном суђењу обављено је вештачење и у налазу и мишљењу од 28.11.2017. године комисија вештака проф др Ратко Ковачевић, др Бојана Кецман и др Зорана Филиповић навели су да је оптужени једноставно структурисана личност чије се интелектуалне способности крећу на нивоу лаке душевне заосталости која повремено запада у стање психотичних декомпензација која имају све квалитете привремене душевне болести. Код њега није установљено постојање душевне болести врсте схизофреније па према томе наведена болест није ни могла имати утицаја на његову одбрану у овом кривичном поступку. Лечен је од 17.05.до 28.05.2017 године у болници др "Лаза Лазаревић" под дијагнозама Лака душевна заосталост и злоупотреба алкохола седатива и хипнотика. Следеће лечење је обављено у Специјалној затворској болници од 20.06.до 28.06.2002 године под дијагнозом Дисоцијални поремећај личности. При овим лечењима код њега нису регистровани симптоми душевне болести. У време

критичног догађаја код њега нису постојали симптоми душевне болести а психотична декомпензација је први пут регистрована 2007 године. Примена терапије доводи до повлачења симптома психотичне декомпензације. Након притварања је регистрована психотична декомпензација па је добијао терапију "Халдол", "Карбапин", "Бенсендин" и "Мапротилин". Терапија је довела до побољшања његовог психичког стања па је констатовано да је процесно способан. Прекид коришћења прописане терапије је код њега поново довео до психотичне декомпензације због чега је спроведено његово лечење у периоду од 8.10 до 2.11.2017. године. Имајући у виду да је лечење недавно спроведено мишљења су да је најсврсходније да се процена његове процесне способности извршили непосредно пре почетка заказаног главног претреса.

На претресу дана 11.1.2018 године вештак Ратко Ковачевић навео да је из отпусне листе др "Лаза Јазаревић" видљиво да је оптужени лечен у тој установи од 8.10.2017. до 2.11.2017. године и утврђено је да се ради о лакој душевној заосталости и поремећају понашања. Током лечења је третиран адекватним лековима и заказана је контрола у диспанзеру ове установе. Отпусну листу су анализирали и она ништа не мења у мишљењу и закључцима. У мишљењу су навели да процесну способност треба проверити пре претреса и очито је да оптужени не испољава симптоме душевне болести, он се са вештаком поздравио у ходнику пре претреса на почетку претреса је дао коректне податке о себи, тако да одсуство симптома душевне болести јасно указује да је оптужени процесно способан. У оквиру своје лаке душевне заосталости оптужени је склон да даје приближно тачне одговоре на постављена питања, да своје сметње наглашава и повремено има потребу и жељу да се представи као душевно болесна особа. Психијатри током испитивања то препознају. Међутим људи који нису психијатри можда то не могу увек да препознају. Он понекад током одговора искривљује свесно своје одговоре, и даје слику о себи као душевно болесној особи. То може да отежа вођење поступка али је чињеница да то нису симптоми душевне болести већ особине његове личности.

Након овако изведенih доказа суд је закључио да је поуздано доказано да је оптужени извршио дело на начин описан у изреци и за то га је дело огласио кривим. Он је јасно и недвосмислено признао да је убио покојну ██████████ ножем који је са собом понео од куће, да је то учинио јер она није хтела да му плати нешто што је он сматрао да треба, па је након убиства претурао по кући, отварао ормане и намештај-фионке и остало да би нашао новац. Новац је и нашао у пластичној кутији „добро јутро“, али не признаје да га је узео. Након тога је закључао врата стана, кључ бацио у аутомобил „Фића“ који је био за старо гвожђе, отишао кући и нож вратио на место. Овом признавању оптуженог одговарају и материјални трагови који су пронађени на лицу места и то трагови папиларних линија на металној кутији пронађеној у кухињи, на фиоци регала и опушак цигарете на коме је изолован ДНК профил оптуженог, искази сведока о томе да су се породица оптуженог и покојна познавали, због чега је потврђено признање оптуженог да му је покојна отворила врата, као и записник о обдукцији и налаз и мишљење судског вештака др Бранимира Александрића. Дакле сви докази уз признање оптуженог јасно указују да је он извршио дело јер осим што је детаљно признао како је дело извршио наводио је више пута «Крив сам».

Најаме осим што је оптужени признао да је познавао покојну и сведокиња, мајка оптуженог пок. Владимирка је навела да је познавала покојну одлазила код ње, и покојна

би јој увек скувала кафу. И сведок [REDACTED] је навео да је његова породица помагала тако што је за комшије и друге заинтересоване чекала у реду за гас, да су помагали и пок. [REDACTED] да је гаснуку боцу носила њихова мајка [REDACTED]. И из исказа сведока сродника пок. [REDACTED] је утврђено да су породица оптуженог и покојна били комшије и да су били у добрим односима, како је навео сведок [REDACTED], па је стога јасно да је признање оптуженог да је дошао код покојне, да му је она отворила, да су седели и разговарали и да га је послужила колачићима, истинито. Стога је и очигледно да трагови обијања на вратима стана покојне потичу од обијања након догађаја и убиства, када је сестра покојне [REDACTED] позивала телефоном, а затим затекла закључан стан, да јој сестра [REDACTED] није отварала врата, па да је стан затим насиљно отворен, како се изјаснило и сведок [REDACTED]. Овај сведок наводи да је дошао када су га обавестили шта се д догодило, његова тетка [REDACTED] је била испред стана са комшијама који су јој указивали помоћ, полиција још није стигла, а у стану је видео тело покојне [REDACTED] и разбациране и раствурене ствари.

Како је из извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места Ку 15211/2001 од 20.06.2001. године МУП Србије СУП Београд утврђено да поводом догађаја тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва обављен КТ преглед, фотографисање и скицирање лица места, и описано је да је тело покојне пронађено на поду собе између кревета и ТА пећи, а у стану је извршена преметачина што је видљиво и из фотографија, јасно је да је оптужени искрено и истинито признао да је покојну убоо када је била на вратима а затим и на кревету, али није био сигуран да је пала нити је био потпуно сигуран да изађе из стана и да је извршио преметачину у стану. Ови наводи одговарају пронађеним траговима јер је приликом КТ прегледа пронађено 70 трагова папиларних линија и то на улазним вратима стана са спољашње и унутрашње стране и штоку, вратима плакара у ходнику, штоку и вратима дневне собе, штоку прозора дневне собе, црној ташни која је затечена на поду дневне собе, ТА пећи у дневној соби, телефону, фиокама комоде кухиње и металној кутији која је пронађена на поду кухиње, па је набројано да су пронађени: траг број 1 пронађен на спољашњој страни улазних врата у горњој половини, траг број 2 пронађен на штоку улазних врата стана са десне стране, трагови 3 и 4 пронађени на штоку улазних врата са леве стране, трагови 5 и 6 пронађени на улазним вратима стана са унутрашње стране на средини, трагови од броја 7 до броја 10 пролађени на вратима плакара у ходнику са спољашње стране, доњим вратима, траг број 11 пронађен на горњим вратима плакара у ходнику на бочној страни, у доњој половини, трагови од броја 14 до броја 32 пронађени на штоку врата дневне собе са десне стране, трагови од броја 33 до броја 37 пронађени су на вратима дневне собе са леве стране, трагови од броја 38 до броја 49 пронађени су на вратима дневне собе са спољашње стране, траг број 50 пронађен је на штоку прозора дневне собе, трагови 51 и 52 пронађени су на фиоци регала у дневној соби иста затечена на поду дневне собе, траг број 53 пронађен је на црној ташни која је затечена на поду дневне собе, трагови од 54 до 58 пронађени на ТА пећи у дневној соби, трагови од 59 до 61 пронађени на телефону у дневној соби, траг број 62 пронађен је на штоку кухиње са десне стране (ради се о штоку врата кухиње), трагови од 63 до 67 пронађени су на фиокама комоде кухиње, трагови од 68 до 70 пронађени су на металној кутији која је затечена на поду кухиње. Трагови 1,2,3,4,52,68,69 и 70 су изазвани аргенторатом и фиксирани црном фолијом, а остали приложени трагови су иззвани црним маг.прахом и

фиксирани транспарентном фолијом.

Признање оптуженог да је извршио преметачину потврђено је и извештајем УКП НКТЦ 234-7061/15 од 4.06.2015. године где је утврђено да је траг отисак папиларних линија длана фиксиран на месту извршења кривичног дела (на металној кутији пронађеној у кухињи) идентичан са отиском длане десне руке дактилоскопираног Јовановић Марка рођеног 3.01.1981. године. Овом признавању одговара и извештај УКП ОКТ од 17.11.2016. године где је утврђено да трагови папиларних линија обележени бројевима 11,33,34,35,37,59 и 69 који су нађени на лицу места су подесни за идентификацију, али није утврђено од кога трагови потичу, а траг под бројем 52 пронађен и фиксиран на фиоци регала у дневној соби која је затечена на поду дневне собе, као што је констатовано у извештају о крим техничком прегледу лица места, је идентичан са отиском палца леве руке дактилоскопираног Јовановић Марка. Траг папиларних линија који је обележен бројем 69 који је пронађен и фиксиран на металној кутији која је затечена на поду у кухињи је идентичан са отиском длане десне руке дактилоскопираног Јовановић Марка.

Оптуженни наводи да је у то време пушио цигарете марке «Бонд» и да је попушио цигарету док је седео и разговарао са покојном, а у извештају о КТ прегледу је описано да је у пепељари пронађен опушак цигарете који је фотографисан и са ког је узет узорак на филтер папиру, док је у налазу ДНК центра за генетику од 15.06.2015. године наведено да су ради анализе примили букални брис Јовановић Марка, букални брис [REDACTED] са тела покојне [REDACTED] поднокатни садржај са десне и леве руке и опушак, па је у мишљењу наведено да је Марко Јовановић донор биолошког материјала на опушку. Дакле јасно је да је оптуженни искрено признао да је док је био у стану а пре него што је покојну убио попушио цигарету.

Околност да је у извештају-налазу и мишљењу ДНК центра за генетику наведено да је НН 1 особа женског пола донор биолошког материјала поднокатног садржаја десне руке, а да је НН 1 особа женског пола већински донор биолошког материјала поднокатног садржаја леве руке који припада најмање двема osobama и да утврђени ДНК профил не садржи ДНК профиле Марка Јовановића и [REDACTED] објаснила је вештак др Ана Бањац Чанак која је навела да је из поднокатног садржаја десне руке утврђен јединствени ДНК профил особе женског пола, означен као НН особа женског пола, са поднокатног садржаја леве руке утврђен је мешани ДНК профил најмање две особе, где доминантна компонента биолошког материјала потиче од исте НН женске особе, нокти су изузети са леша, а нема неспорног узорка покојне Живке, па претпоставља да се ради о њеном ДНК профилу. У односу на вештачени опушак да је из биолошког трага утврђен јединствени профил особе мушких пола који се у потпуности поклапа са ДНК профилом неспорног узорка Марка Јовановића, што значи да је он донор биолошког материјала на анализираном узорку.

Признавање оптуженог да је убио покојну тако што је ножем више пута убој потврђено је обдукционим записником С 619 од 21.06.2001. године где је наведено у закључку да је смрт насиљна и наступила услед искрављења из убодина плућа и срца, као и пресечених крвних судова дуж канала убодина грудног коша нанесених шилјком и оштрицом замахнутог механичког оруђа. И налазом и мишљењем вештака др Бранимира Александрића и усменим објашњењем вештака са претреса потврђено је да су све повреде

које су обдукцијом установљене код покојне [REDACTED] налесене за живота, и у време напошења скупно процењено са медицинске тачке гледишта представљале су смртоносну телесну повреду. На основу обдукционог налаза се закључује да је смрт [REDACTED] насиљна и да је наступила услед искрвављења из убодина плућа и срца као и из пресечених крвних судова, дуж канала грудног коша и убодина и секотина руку. Смрт покојне је у директној узрочној последичној вези са свим повредама које су установљене обдукцијом.

Суд је прихватио у потпуности налаз и мишљење вештака и нашао да одбрана оптуженог који није сигуран да ли је покојна стајала или седела на кревету када је убој одговара мишљењу вештака да је [REDACTED] све ове убодине на предњој страни грудног коша задобила када се већ налазила у лежећем положају на леђима, а повредилац се налазио изнад ње и са њене леве стране, а убадање у њен грудни кош је вршио замасима одозго путем надоле држчи повредно оруђе у својој руци тако да му је врх оруђа био усмерен ка његовом лакту. Укупно осам повреда на рукама, три на десној и пет на левој руци, [REDACTED] је задобила као тзв. одбрамбене повреде од уоченог напада, при томе је она могла да неке од ових повреда задобије и пре убодина на предњој страни грудног коша могуће док се још налазила у неком од стојећих положаја.

Признањем оптуженог поуздано је утврђено да је покојну убој ножем који је са собом понео од куће, и затим вратио у кућу, а не ножем који је пронађен током увиђаја, и за који је вештак др Бранимир Александрић навео да је могуће да је њиме дело извршено, а да околност да су ране шире може бити узроковано извлачењем ножа. Такође без обзира на бројност пронађених трагова на увиђају за који није могло бити утврђено од кога потичу, нити тиме што ДНК центар за генетику није имао приликом вештачења узорак брата оптуженог, сведока [REDACTED] није доведено у сумњу јасно и недвосмислено признање оптуженог.

Дакле прихватајући у потпуности одбрану оптуженог у којој признаје извршење дела, и налазећи да је иста у складу са свим изведенним доказима, суд је утврдио да је оптужени дана наведеног у изреци дошао код оштећене, да је са собом понео нож и да је како сам признаје од ње хтео да узме новац. Оштећенса му је отворила врата јер се добро познавала са њим и његовом породицом, и затим су седели и разговарали, оштећена је оптуженог и послужила колачима, а он је попушио цигарету. Када је оптужени почeo да тражи новац, оштећена му то није дозволила, успротивила се и није хтела да му отвори врата и пусти га да изађе, већ је хтела да га задржи док не дођу његови рођаци. Оптужени је тада ножем који је извadio из цепа убој и наставио да је убада и када је села на кревет и задао јој 12 повреда и то 4 убодине на предњој страни грудног коша, 2 убодине на десној подлактици, 1 секотину на десној подлактици, 4 секотине на левој подлактици и 1 секотину на левој подлактици, и ударао је и нанео повреде тупином оруђа и то крвни подлив ткива поглавине на левом слепоочном пределу, крвни подлив ткива поглавине у пределу врха темена, крвни подлив у поткожном меком ткиву левог слабинског предела, те по један крвни подлив на предњим странама обе подколенице у њиховој средњој трећини, које су све представљале смртоносну телесну повреду услед искрвављења из убодина плућа и срда као и из пресечених крвних судова дуж канала убодина грудног коша и убодина и секотина руку. Он је и после тога наставио преметачину и претурао по стану и затим изашао и стан закључао, а кључ бацио. Из овако изведенних доказа суд је закључио да је

оптужени приликом покушаја извршења кривичног дела разбојништва јер је желео да одузме имовину-новац, убио покојну ██████████ Суд налази да је он у време извршења дела био свестан свог дела и желео његово извршење и био свестан његове забрањености, и прихватајући у потпуности налаз и мишљење вештака, да су му способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет биле смањене до степена битног али не и битно. Оптужени је по опењи суда био свестан да убадањем ножем у тело покојне и то у пределу дела грудиног коша где се налазе витални органи и убадањем више пута може да покојну убије, што је и желео, а неосновано тврди у одбрани да је само желео да изађе из стана чсму се она противила, да је мислио да разговарају, да се занео, он је по налажењу суда био свестан својих радњи свестан да убадањем ножа може да убије оштећену што је и хтео. Осим тога и разбојништво је покушао да изврши са умишљајем јер је претурао по стану и тражио новац. Стога су се у радњама оптуженог стекла сва обележја кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 КЗ за које га је суд огласио кривим.

Правно квалификујући радње оптуженог суд је ценио да се од времена извршења кривични закон више пута променио, и то због тога што је чланом 5 КЗ предвиђено да ће се на учницица ако је закон од извршења дела промењен једном или више пута, применити најближи за учницицу, и нашао да обележја и запрећена казна за члан 169 КЗРС који је важио у време када је дело извршено, а ни према каснијим изменама нису блаже од закона који важи у време доношења пресуде.

Приликом одмеравања казне суд је ценио да су олакшавајуће околности везане за здравствено стање оптуженог који је оболео од психотичне декомпензације у коју запада уколико нема одговарајућу терапију, због чега се повремено лечи, да о њему брину чланови породице, да је незапослен, да му је у међувремену преминула мајка што га је тешко погодило јер је она бринула о њему. Осим тога оптужени је у време извршења дела имао свега двадесет година. Међутим ценећи ове околности, као и с друге стране отежавајуће околности и то због тога што је одговарао као малолетник, а после извршења овог дела је више пута осуђиван, и то због дела са елементима насиља, и против имовине као и због одсуства по суду стварног кајања, јер је оно које је оптужени изрекао само декларативно, да би се постигао повољнији исход и блаже кажњавање, а стварно кајање потпуно је изостало, као и због околности под којима је дело извршено јер је оптужени искористио познанство своје породице са покојном и очигледно поверење које је покојна имала, угостила га и понудила колачима, те и због околности на претресу и односа према поступку који се према њему води, јер је оптужени настојао да себе представи као болесну особу о чему је говорио проф др Ратко Ковачевић, које све по суду показују однос оптуженог према делу суд је оптуженом одмерио казну. При том и временски период од чак 17 година од када је дело извршено, односно 15 година до момента када је кривични поступак против оптуженог покренут, у ком је периоду оптужени живо уобичајено, и вршио кривична дела, који показује да је код њега било какво кајање изостало је околност која је била од значаја за одмеравање казне. Стога имајући у виду све наведене околности суд је оптуженог осудио на казну затвора у трајању од 13 година јер је закључио да ће се само оваком казнам остварити сврха кривичних санкција и кажњавања. У казну на коју је оптужени осуђен урачунато је време које је провео у притвору и то почев од од 8.06.2015 године када је лишен слободе па до 16.03.2017 године када је притвор решењем К473/15 укинут. Како је окривљеном након доношења пресуде решењем К.бр.367/17 од 09.03.2018.

године одређен притвор то ће се и ово време окривљеном урачунати у казну.
Оштећени [REDACTED] и [REDACTED] су упућени на парницу ради
остваривања имовинско правног захтева.

Суд је одредио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, а оптуженог ослободио обавезе плаћања истих јер је незапослен и нема имовину, издржавају га чланови породице па би плаћањем трошкова довоје у питању своју егзистенцију.

Оптуженом није изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења јер из обављених вештачења је утврђено да оптуженом може бити потребно психијатријско лечење уколико западне у стање психотичне декомпензације (привремене душевне болести), али мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Суд је такође имао у виду да је претходно донета ослобађајућа пресуда услед недостатка доказа, али да је након признања оптуженог отклоњена дилема да ли трагови који су затечени на лицу места и опушак могу да потичу из неког од ранијих долазака оптуженог код покојне јер су се познавали, већ су из овога догађаја, као што је из јасног признања утврђено да је нож којим је дело извршио оптужени вратио у своју кућу на место са кога га је узео, а да пронађени нож није предмет којим је дело извршено. Такође како је оптужени навео да је претурао по стапу јасно је да томе одговарају и трагови преметачине који су констатовани на увијају, о којима је говорио сведок Божић који је видео испретуране ствари и фотодокументација. У изреку је суд унео да је оптужени у време извршења кривичног дела био смањене урачунљивости до степена битно или не и битно, онако како је наведено у налазу и мишљењу вештака.

Из изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ЗАПИСНИЧАР

Снежана Николић Гаротић, с.р.

Снежана Калојевић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
у року од 15 дана од дана пријема писменог
отправка исте, Апелационом суду у Београду,
преко овог суда.

За тачност отправка тврди и оверава: